

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 881

פרשת דברים - חזון ט' אב תשע"ח - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

ח"י אדר תש"ס - ח"י אדר תשע"ח
ח"י שנים להסתלקותו של הגה"צ המשפיע רבי משה וובר זיע"א

מאמרותיו

"ה' אלוקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דיבר לכם".

פירש רש"י: מהו שוב ויברך אתכם כאשר דיבר לכם? אמר להם: זו משלי היא, אבל הוא יברך אתכם כאשר דיבר לכם. דברי רש"י תמוהים: מכיון שאמר "ויברך אתכם כאשר דיבר לכם" מה מוסיף במה שאומר להם: "זהו משלי" לאחר מה שאמר להם בסוף "ויברך

אתכם כאשר ידבר לכם" והרי יש בכלל מאתיים מנה? והתירוץ הינו: משה רבנו עליו השלום רצה בעיקר לומר "ויברך אתכם כאשר דיבר לכם" שזו היתה בקשת משה, היינו - השראת השכינה על ישראל וכמו שכתוב (שמות לג, טז): ובמה יודע אפוא? ופירש רש"י שם: "שלא תשרה שכינה רק בישראל".

ובחומש שמות מובא: "ויברך אותם משה" המשך בעמוד הבא

העיקר הוא המעשה

חי עם המשיח תמיד

הרה"ח ר' ירחמיאל אלפרוביץ שיחי השבוע בביתו

ימים אלה כשכל עם ישראל מתאבל על חורבן בית המקדש, יצאתי לתור אחר יהודי שבאמת מצפה ומחכה לביאת המשיח ולא רק בתשעת הימים. הרי אתם בטח מכירים את התופעה הזאת של "תשעת - הימים": יהודים מקוננים על חורבן ירושלים בכך שלא אוכלים מאכלי בשר, לא שותים יין, נמנעים מלשמוע מוסיקה וכמובן שמדירים רגליהם מאירועים משמחים. ואולם אך חולפת התקופה הזאת ומגיעים

"ימי בין הזמנים", נכנפת ומתכסה לפתע הכמיהה לגאולה ובמקומה צצה התשוקה לקייט, לנופש, לטיולים ולמרגוע. לכן חשבתי שדוקא כעת כדאי להתבונן בדמותו של יהודי אשר ממתין באמת למשיח ולא רק בימי בין המצרים, אלא גם בימים אחרים. המשך בעמוד אחרון

מבט לאירועי השבוע

כחומה אחת בצורה

תקופת "שלושת השבועות" החלה השנה בשבת. בשבילנו בתור יהודים המאמינים בהשגחה פרטית, זהו סימן טוב שכשם שבי"ז בתמוז השנה סעדנו סעודות שבת דשנות, כך יקרה בע"ה בשאר ימי בין המצרים שיהפכו בקרוב ממש ובמהרה בימינו לימי ששון ושמחה. כידוע, הגמרא אומרת שכל סיבת חורבן בית המקדש היתה בשל שנאת החינם ופירוד הלבבות. ולכן עלינו להאמין שהגזירה החדשה המאיימת להכות בנו בדבר גיוס ילדנו, הינה בעצם מהלך אלוקי בכדי לאחד את כל השורות במחנה החרדי ולאחות את הקרעים שבתוכו.

במשך ימות השנה הרגילים מתגלעות לדאבון הלב מחלוקות רבות בין החוגים השונים המרכיבים את העולם החרדי. ואולם בעת צרה כאשר מאיימת חרב השמד העתיקה (שלוותה אותנו במשך כל ההיסטוריה הארוכה של קיומנו) על לימוד התורה, העולם החרדי על כל חוגיו ופלגיו יעמוד כחומה אחת בצורה בכדי להדיר ולסלק סכנה זו. וזו אולי הבשורה הטובה ביותר שקשורה לגזירה זו שבהשגחה פרטית מתרגשת עלינו בתקופה שעליה נאמר: "כל רודפיה הישיגוה בין המצרים".

131 וובר ארליך

סיפור קטן על יהודי גדול

מספר הרה"ח רבי מנחם פרלשטיין שיחי 'מכפר-הבד': זמן קצר לאחר שאבי רבי אליעזר זצ"ל התחתן עם אימי שתחי', הוא החליט לצאת מה"כולל" ולהביא פרנסה הביתה. כששמע על כך הגה"צ

המשפיע רבי משה ובר זיע"א, הוא הגיע אל אבי והתחנן לפניו שלא יעשה צעד זה. "אז מהיכן אתפרנס" שאל אבי את המשפיע. השיב רבי משה: "אני יפרנס אותך ואת משפחתך". ואכן, הלא יאומן התרחש: במשך חמש שנים, הגה"צ רבי משה ובר זיע"א הזרים לאבי כסף שקובץ על ידו מנדיבי עם מבלי שאיש ידע מוכך.

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284

את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

הדלקת נרות מוצאי שבת

ירושלים: 8.28	תל-אביב: 8.31	חיפה: 8.32	באר-שבע: 8.30	המועדים לפי שעון קיץ
ירושלים: 7.11	תל-אביב: 7.26	חיפה: 7.19	באר-שבע: 7.26	רבינו תם: 9.04

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: haravveber@gmail.com

ופירש רש"י: "אמר להם: יהי רצון שתשרה שכינה במעשי ידיכם (פרק ל"ט, מג). ואולם כדי שיוכלו להגיע לזה, הקדים ואמר להם: "ה' אלוקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים", זהו משלי, כלומר הענוה והשיפלות ששייך לי וכמו שמובא בספר "נועם אלימלך" בפרשת בשלח: "כשהאדם נזהר ממצוה אחת לעשותה בכל פרטיה ודיקדוקיה התלויים בה, זהו מסייע לו שה' יתברך יהי בעזרו לקיים כל המצוות וכו' וזהו: "ויאמר לו ה' מה זה בידך, פרוש - איזה מצוה אתה מחזיק בידך להזהר בה טפי (יותר)? ויאמר "מטה" - פירוש שאני נזהר במידת הכנעה ושיפלות מאד. מטה - רצונו לומר הכנעה ושיפלות". ואין פליאה איך שידע משה רבנו

עליו השלום שהוא בתכלית השפלות, כי הלא התורה העידה עליו שהוא כזה. ומה שהאדם יודע בעצמו שיש לו מידת השפלות, אין בזה סתירה כלל לענווה שלו וכמו שמובא בסוף מסכת סוטה: "מישמת רבי, בטלה ענווה, אמר רב יוסף לתנא: לא תתני ענוה, דאיכא אנא. ופירש רשי: שאני עניו". רואים בזה שרבי יוסף אמר על עצמו שהוא עניו, וזה נקרא שהוא עניו (כי פשוט שרואה ומרגיש שהוא בתכלית השיפלות). וזהו אם כן היתה הכונה בהקדמת מאמרו של משה - יוסף עליכם ככם אלף פעמים - להכין את ישראל שיהיו מוכנים לקבל את ברכת ה' יתברך.

(מתוך הספר "ירים משה" של הגה"צ רבי משה ובר ז"ע)

הוראה למעשה

המנהיג בדורו וכן כל אב ואב לבני ביתו, ראוי להוכיח וללמד את מושפעי כל יום ויום ובמיוחד לפני מותו. (של"ה הק').

המקור בפרשה: "אלה הדברים". "הוכיחן סמוך למותו" (רש"י).

הוראה למעשה

האדם צריך לאהוב את ישראל בגופו ובנפשו ובמאודו.

המקור בפרשה: "יוסף עליכם ככם אלף פעמים". פירש רש"י: "זו משלי". מצאתי כתוב בקונטרסי האר"ז"ל (ספר ליקוטי תורה, דברים): משה בגימטריא - א-ל-שדי. ו"א-ל-שדי" במלואו כזה: אל"ף למ"ד ש"ן דל"ת יו"ד - עולה אלף זה משלי". הרי שמשה בירך את עם ישראל בכל לבבו ובכל נפשו, בכל מה שנכלל בשמו. (של"ה הק').

הוראה למעשה

כשהאדם מוכיח, צריך הוא לומר לזה שמוכיחו: חכם אתה, ואם כן חרפה לאיש כמוך לעשות כן וכך. וזהו שאומר הפסוק (משלי ט, ח): "אל תוכח לץ פן ישנאך, הוכח לחכם ויאהבך". זאת

בסיעתא דשמיא

מחידושי העורך שליט"א

שאלות קצרות ותשובות בצידין על הפרשה:

1. את הפסוק "איכה אשא לבדי טרחם ומשאכם וריבכם" מפרש רש"י: טרחכם, מלמד שהיו ישראל טרחנין, היה אחד מהם רואה את בעל דינו נוצח בדין, אומר: יש לי עדים להביא, יש לי ראיות להביא שמוסיף אני עליכם דיניין. ומשאכם: מלמד שהיו אפיקורסין: הקדים משה לצאת, אמרו: מה ראה בן עמרם לצאת, שמה אינו שפוי בתוך ביתו. איחר לצאת, אמרו: מה ראה בן עמרם שלא לצאת, מה אתם סבורים? חושב עליכם עצות רעות וחושב עליכם מחשבות". נשאלת השאלה: הרי להיות אפיקורס זה יותר גרוע מלהיות נרגן. מדוע אפוא מקדים רש"י את "הנרגנים" ל"אפיקורסים"?

תשובה: מכאן מקור נוסף (עיין ברש"י בסוף פרשת נח) לכך שיותר חמור בעיני ה' שעם ישראל חולקים זה על זה מאשר הם חולקים עליו ית'.

שאלה: על הפסוק "וידועים לשבטיכם" פירש רש"י: "שהם ניכרים לכם, שאם בא לפני מעוטף בטליתו, איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא. אבל אתם מכירין בו, שאתם גידלתם אותו, לכך נאמר "וידועים לשבטיכם". נשאלת השאלה: וכי משה רבנו גדול הנביאים לא יכול היה לדעת אם האדם הניצב לפניו הוא הגון?! ומהו הדיוק בזה שאמר להם "מעוטף בטליתו" ו"שאתם גידלתם אותו"?

תשובה: כשמשה רבנו - אוהבם של ישראל רואה יהודי שהוא מעוטף בטליתו, חושב שבודאי איש זה הוא צדיק וגם אם בעבר עשה חטאים, כעת שב בתשובה הוא פשוט מסרב לחשוב עליו משחבה אחרת. ואולם רק אנשי השבט שלו שגידלו אותו יכולים לדעת האם אכן הוא לא עשה חטאים בעבר ואם גם אכן הוא עבר עבירות, האם תשובתו אמיתית או שמא הוא מתחזה לבעל תשובה.

שאלה: על הפסוק "ותענו אותי ותאמרו טוב הדבר אשר דיברת לעשות" מפרש רש"י: "אם הייתי מתעצל, אתם אומרים: עשה מהרה". ונשאלת השאלה: מדבריו של משה רבנו משתמעת תוכחה כלפי עם ישראל בדברים הללו ולכאורה לא מובן מה לא טוב בזה שעם ישראל זירזו את משה ואמרו לו: "עשה מהרה"?

תשובה: משה רבנו ידע שמינוי הדיינים יגרור בעקבותיו ניסיון של עם ישראל לשחדם (כפי שרש"י מפרש את תחילת הפסוק) ולכן התעצל למנותם, על דרך מה שנאמר באהרן שנתעצל בבניית העגל מתוך מחשבה שבנתיים יופיע משה ויסכל את בנייתו. כשעם ישראל הבחינו שמשה מתעצל מלמנות את הדיינים, היו צריכים להסיק מכך שמינוי הדיינים אינו לטובתם ואולם במקום לעשות זאת, דחקוהו ואמרו: "עשה מהרה", היינו שנחפזו לשחד את הדיינים העתידים להתמנות.

אומרת שתעשו אותי חכם ואז יאהבך וישמע לקול דבריך ויקבל מוסר.

המקור בפרשה: "הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידועים". היינו שבשעת התוכחה, סיפר משה רבנו את מעלתם. בשעת התוכחה אסור לומר לזה שמוכיחים אותו: כך וכך אתה גרוע, כי אז ישנאך ולא ישמע דבריך. וזהו שאמר "אל תוכח לץ" - שלא תוכיח אותו בדרך זלזול לומר לו - לץ אתה. (של"ה הק').

הוראה למעשה

האדם צריך להקדים לפניו את כל מי שיש לו דין קדימה, ואיזהו מכובד - המכבד" (אבות פרק ד' משנה א')

המקור בפרשה: "ותקרבון אלי כולכם". פירש רש"י: בעירבוביא ולהלן הוא אומר: ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו הן הראנו וגו'. אותה קירבה היתה הוגנת, ילדים מכבדים את הזקנים ושלחום לפניהם וזקנים מכבדים את הראשים ללכת לפניהם. זהו מהמידות המעולות - שיחזיק האדם במידת הענוה. (של"ה הק').

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה ב' ניסן תשע"ג

צער המסתורי של הרוז'ינער – חלק שני

תקציר מהשבוע הקודם.

רבי יוסף בא במטרה להיפגש עם רבו הנערץ – הרב הקדוש רבי ישראל מרוז'ין ז"ל. תוך כדי שהוא מצפה להיכנס לראות את פניו הבחין רבי יוסף כי עננה של קדרות הציפה את פניהם של משמשיו בקודש והם אינם כתמיד. לשמע שאלתו של רבי יוסף נאנח אחד המשמשים באומרו שזה מכבר ימים רבים אדוננו ומורינו מסתגר בחדרו. צו יצא מפיו לבל יטרידוהו. משנמשך הדבר הבינו כי את חומרת המצב. מאחר ורבי יוסף נודע כתלמידו חביבו של רבינו ונחשבת כבן בית אצלו, התבקש הוא כי ינסה להכנס לחדרו של רבינו לברר את המצב.

רבי יוסף אזר עוז ונקש את הדלת. למשמע שמו של רבי יוסף חסידו האהוב נפתחה הדלת כדי שדק צר. ידו הקדושה והעדינה של האדמו"ר רבי ישראל מרוז'ין הושטה לעברו. למראה פניו הקודרות ניצב רבי יוסף בדממת קודש. לאחר פרק זמן בחיל וברעדה שאלה רבי יוסף בדברי חן וריצוי לפשר דאגתו.

דברי החן והריצוי שנאמרו בחן ובטוב טעם התקבלו אצל רבינו.

והנה עכשיו כאשר באתי קצת על המנוחה ואל הנחלה, קפץ עלי רוגזו של זה

ישנו משכיל אחד בשם בוריס פרנצוביץ אשר מאיים שאם לא אתן הסכמה לספר הכפירה שהוא מתכוון להדפיס, ילשין עלי בפני השלטונות.

דוק של צער ציעף את עיני הרבי בעת סיפר אודות דרישתו החצופה של "המשכיל". בסימו את דבריו פנה אל רבי יוסף: "אתה ידעת היטב את כל התלאות וההרפתקאות שעברו עלי עד עתה, והנה עכשיו כאשר באתי קצת על המנוחה ואל הנחלה, קפץ עלי רוגזו של זה, המעמיד בסכנה את חיי וחיי בני ביתי".

"מה עושים עם בן בליעל זה?! האם אוכל לקיים רצונו?!"

רבי יוסף נענה ואמר:

"למה לא יוכל רבנו לקיים רצונו?!"

לכאורה, איזו מטרה לו לאותו פתן בהדפסת ספרו? הוי אומר, כדי להפיץ ארסו בקרב הארץ. ואם תאמר, הרי שבלאו הכי סובב הוא בין הבריות ומוכר דעותיו הפוקרות, לכל פוחז וריקן, המוכן לשמוע, מה לו אם כן, להדפיס

כ"ק האדמו"ר מסאדיגורה רבי ישראל משה פרידמן שליט"א - חסידות זו מענפי רוז'ין היא

את דברי הבלע?! – אלא שהדעת מחייבת, כי חפצו של הבליעל, שיהיו שפתיו דובבות בקבר, כאשר הבריות יעינו ויסיחו בספרו".

רבי יוסף שאף אור, פניו החוירו קמעה בהוסיפו ברטט: "כלום יקשה על רבנו לקיים רצונו של זה... שיהו שפתותיו דובבות בקבר?!..."

"כך אתה אומר?!" – הגביה הצדיק את עיניו הטהורות והביט בתלמידו כשארשת של כאב נסוכה על פניו. – "שלח נא את בנך המצוי עמך להבהיל את הפוקר אל ביתי".

לך והדפס את ספרך. פנה לבית הדפוס אשר בטשרנוביץ, ורק כאשר הספר מוגמר יהיה, תביאנו אלי

דוק של צער ציעף את פני הרבי. הוא התחנן לפני המשכיל: "הרף! משוך ירך! אל נא תבקש את הנמנע!"

ניכר היה כי הרבי הקדוש, חס על נפש זו, אילו שקועה היא ברפש עד למעלה מצווארה. בכל מחיר חפץ היה למנוע את הבלתי נמנע...

אך המשכיל תקיף היה בעקשנותו: "באתי כדי לקבל הסכמה, ולא כדי לקבל תוכחה!"

"והלא החסידים לא יקראו ספרך בלאו הכי, בידעם כי באונס סחטת חתימת ידי ואישורי, ואלו ממרעיק, הרי להם אין שום תועלת בהסכמתו..."

"אחת דברתי ולא אשנה" – עמד המשכיל ה"מנופח".

"אם כך הוא" – ריטט קולו של הרבי – "לך והדפס את ספרך. פנה לבית הדפוס אשר בטשרנוביץ, ורק כאשר הספר מוגמר יהיה,

תביאנו אלי, כדי שאמלא מבוקשך..."

* * *

"נצחתי!" – חייך בוריס פרנצוביץ השריקה העליזה שיצאה מבין שפתיו, העידה על שביעות רצונו המלאה.

בצעדים גאיוניים פנה לכיכר השוק אשר בסדיגורא, לעבר חניית העגלות.

העגלונים נמנמו לצד עגלותיהם בעינים פקוחות למחצה, כדי לא להפסיד לקוח, המחפש עגלה למסע.

בוריס בחן את העגלונים, ניגש אל אחד מן החבורה, שילם דמי נסיעה והתכנס לתוך העגלה.

דמדומים של ערב פשטו בסביבה. האורות שהועלו בבתים, האירו קלושות את סימטאות סדיגורא. העגלון זרז את הסוסים, והללו שבעים ונינוחים, דהרו קלילות אל מחוץ לעיירה, אל עבר השדות והנהר.

אילו היה האור שולט, אולי מבחין היה העגלון כי עמודי התווך, התומכים בגשר, מתנוודים קמעה

כבר היתה שעת ליל מאוחרת, כאשר העגלה החליקה בחריקת אפנים על הגשר הצר הנטוי על הנהר. אילו היה האור שולט, אולי מבחין היה העגלון כי עמודי התווך, התומכים בגשר, מתנוודים קמעה. אך החשיכה הבליעה את העמודים, והעגלון ראה בקושי את הדרך שלפניו.

כאשר העיר בוריס פרנצוביץ את אוזן בעל העגלה, כי העגלה רוקדת ריקוד משונה – מאוחר היה.

בשאגה אדירה התמוטטו העמודים והגשר, בקוע לשנים, קרס בעקבותיהם המימה. המים לחכו בשקיקה את דפנות העגלה הצוללת למעמקים...

מימי הנהר זרמו באון, קצופים, סוערים, מושכים וגורפים עמם את גופתו של בוריס פרנצוביץ.

זה היה סופו המר של המשכיל הארור אשר הסב עוגמת נפש לצדיק מרוז'ין זיע"א.

* * *

(ספור זה סופר על ידי הרב החסיד רבי שמואל אהרן ובר ז"ל, ששמעו מפי בנו של רבי יוסף, אשר היה נוכח בשעת מעשה).

העיקר הוא המעשה המשך מעמוד 1

והרי הוא לפניכם: אחד מזקני ונקיי הדעת שבירושלים – הרה"ח ר' ירחמיאל אלפרוביץ

שיחי' שכמעט כל דבור שיוצא מפיו מתמקד במשיח צדקנו.

ר' ירחמיאל (כפי שמכנים אותו כולם) הוא חסיד חב"ד נלהב אשר שימש כששים שנה בתפקיד של מלמד דרדקי.

ראוי לציין שכל בניו כ"י הלכו בדרכו של אביהם ונושאים בתפקיד של "רבי" בתלמודי תורה.

הוא נולד בשנת תרפ"ח באירופה ובשנת תרצ"ה עלה עם הוריו ארצה. עוד לפני שעזב את ארצו, הספיק בגיל 7 לראות בורשה את הרבי הרי"צ זיע"א מליובאוויטש.

"כשהגענו לארץ, העבירו אותנו לחיפה" מספר ר' ירחמיאל "ואולם מייד כשהבחין אבי הרה"ח ר' חיים משה שבסביבה לא מצויים יהודים עם כיפה על ראשיהם, החליט לעלות לירושלים עיה"ק. וכך הגענו לשכונת "בית-ישראל" והפכנו לשכניו של האדמו"ר המפורסם הרה"ק רבי שלמה מזוויהל זצ"ל. האדמו"ר רבי שלומ'קה (כפי שכינוהו) שאל את אבי כשהגיע אליו, מה המקצוע שלו? כאשר אבי השיב שהוא שוחט, הגיב ואמר רבי שלומ'קה: "תהא לך פרנסה בשפע. אתה תהא השוחט של השכונה".

כאשר שאלתי את ר' ירחמיאל מהו זוכר מילדותו בירושלים, השיב ואמר: "זכור לי שהיה אז אסור ללכת לכותל המערבי. בשל כך, היינו נוהגים להשתטח על קברו של דוד המלך. כשהיינו מגיעים לשם, הערבים שהיו מופקדים על שמירת המקום, הורו לנו להוריד את הנעליים. הם גם האמינו שהמקום הזה קדוש. כיום אני נוהג בכל יום לפקוד את קברו של דוד המלך ולומר שם את פרקי התהילים שכתב". ובנקודה זו, פסק לרגע ר' ירחמיאל את שטף דיבורו. ניצלתי הפוגה זו ושאלתי אותו מהו זוכר מתשעה באב של הימים ההם? והוא השיב מייד:

הרה"ח ר' ירחמיאל אלפרוביץ שיחי' משוחח עם עורך העלון

"בירושלים התגורר אז האדמו"ר מרימניץ זצ"ל. זכור לי שפעם בתשעה-באב כשהייתי ילד הגעתי לבית מדרשו ולא זיהיתי אותו. כשפניתי לאחד החסידים ושאלתי היכן האדמו"ר, הלה השיב לי: "הנה הוא, זה שיושב שם על הרצפה לבוש בבגדים של "צבעי" וממרר בבכי". מעניין לציין שהאדמו"ר אמר לאבי שמורו ורבו הוא המשפיע של כפר חב"ד רבי מנחם מנדל פוטסט זצ"ל".

ר' ירחמיאל המשיך לספר לי עוד ועוד סיפורים על אביו שהיה איש מסירות הנפש ועל עברה הזוהר של ירושלים עיה"ק. המעשיות המשיכו לקלוח מפיו עד שלפתע הבחנתי שהזמן חלף ביעף וצריכים כבר ללכת להתפלל מנחה.

ר' ירחמיאל פניתי אליו לפני שנפרדתי ממנו, מה אתה יכול לומר על הרבנית מרים ז"ל אשת המשפיע רבי משה ובר זי"ע שהשבוע ב-ב' אב היה יום פטירתה?"

החיוך הרחב האופייני לו כל כך, התפשט על פניו לשמע השאלה והוא השיב: "היא היתה אחת מהנשים הצדקניות ביותר שהכרתי מימי. כל השבוע היא בישלה עבור האורחים שפקדו את ביתה במהלך ימות החול ובמיוחד ביום השבת. "קמתי על רגלי והתכוננתי לצאת מביתו. ואז הוא הרים את עיניו כלפי מעלה ואמר: "רבוננו של עולם, בשביל מה לחכות? הרי התכלית של בריאת העולם זה תחיית המתים. אז רבוננו של עולם, אנא ממך תעשה זאת עכשיו. כעת יש עוד

כמה יהודים שמחכים למשיח אבל חלילה אם הוא יתעכב מלהגיע, כבר לא יהיו כאלה שיחכו לו..." וכך כשדמעה מבצבצת מעינו, נפרדתי ממנו לשלום מתוך תקווה שנזכה בקרוב ממש יחד איתו לגאולה השלימה.

ניתן לצפות בראיון המלא
ב- www.veber.co.il

בשורה משמחת ומרנינה

הספר שמובטח שבסייעתא דשמיא
ביא ברכה ושמירה לכל בית בישראל

לקראת הימים הבאים
עלינו לטובה, חובה וזכות
להביא לכל בית בישראל

את הספר
"ירים משה"

על התורה, על פרקי אבות ועל
המועדים של הגה"צ המשפיע

רבי משה וובר זי"ע

אשר בו שזורים סיפורים מדהימים
ומרתקים בליווי תמונות מרהיבות עין

ניתן בעז"ה לרכוש את הספר
בחנויות הספרים המוכרות
וגם בטל. 058-5828284

הדיסק שישנה בעזרת ה' יתברך
את חייכם לטובה.

בימים אלה יצא לאור הדיסק "שמענו ותחי נפשכם" על חמשה חומשי תורה בליווי נעימות חסידיות מפורסמות.

המלקט: המשפיע הגה"צ רבי משה וובר זי"ע.א.
העורך והמגיש: תלמידו כבנו הרב עדו ובר שליט"א

ניתן להשיג דיסק זה במחיר סימלי
ברשת חנויות גל-פז.

הודעה חשובה

המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של הרב עדו ובר שליט"א תלמידו של הגה"צ רבי משה ובר זיע"א, בכדי להיוועץ בענייני מציאת הזיווג, שלום בית, חינוך ילדים ופרנסה על פי תאריך לידתם ושמותיהם,

יתקשרו לטל. 02-5828284

תיקון החיד"א להצלחה, רפואה, פרנסה ומציאת הזיווג - טל' 02-5828284

